

El joc del telèfon ambiental

El 97% dels científics, els climatòlegs, pensen que l'escalfament global, la crisi ambiental, és deguda a l'activitat humana (la contaminació per diòxid de carboni provocada per la crema de combustibles fòssils).

Un paisatge fals ("fake") o real de Montserrat?

Hi ha un clar consens dels científics en relació a aquest tema. Aquest pensament és coneixement que surt de l'aplicació del mètode científic sobre els fenòmens que s'esdevenen en els sistemes terrestres: atmosfera, hidrosfera, geosfera i biosfera. És a dir, aquest pensament es basa en fets contrastats per milers de científics. Una minoria no pensa això, però. Minoria moguda sovint per

interessos molt concrets, normalment econòmics o per simple ignorància.

Si el percentatge de científics que estan d'acord amb l'afirmació esmentada és gran, la cobertura que en fan els mitjans de comunicació d'aquest coneixement està notablement esbiaixada. Un 70% dels mitjans inclouen punts de vista escèptics al respecte. Pocs donen una cobertura que s'adequa al rigorós coneixement aportat pels científics que han publicat els seus resultats en revistes de referència. Aporten incerteses sobre si els humans són o no els responsables de tot plegat, quan és del tot evident que ho som. Si ens sembla que els mitjans estan del tot equivocats, només falta veure quina és la percepció ciutadana, del públic, al respecte. Un 75% dels ciutadans no està convençut, no veuen clar que les causes de l'escalfament global siguem els humans. Com és possible? Alguna cosa hem perdut pel camí.

Vistos aquests percentatges, es pot dir que alguna cosa falla en el sistema comunicatiu que fa que la informació no arribi de la manera més objectiva possible als ciutadans. Sembla el joc del telèfon, oi? Si amb temes tan evidents i clars, ja que es basen en el coneixement científic, hi ha aquest biaix, imagineu-vos amb els temes que sorgeixen de simples opinions partidistes i interessades. Com deu ser la desviació respecte de la veracitat dels fets en aquests casos. Cal afegir que hi ha mitjans de comunicació tradicionals i no tan tradicionals, les xarxes socials, que es dediquen a escampar autèntiques mentides ambientals, ara anomenades *fake news* (notícies falses), que no es sustenten en cap realitat científica contrastada. Això tampoc no ajuda a percebre més objectivament l'estat del nostre entorn. La complexitat de les notícies ambientals ens hauria de posar en alerta. Escoltar segones i terceres opinions contrastades com quan volem un bon diagnòstic mèdic.